

"Співдружність" розпочала діяльність

29 листопада в будинку латиського товариства відбувся перший міжнародний фестиваль білоруської народної пісні під гаслом "Всі разом - в Європу".

Відкрили фестиваль міністр зі справ громадської інтеграції Ніл Мужнієкс, який виступив на латиській, російській та білоруській мовах, та Надзвичайний і Повноважений посол Білорусі в Латвії Вадим Ламков.

Фестиваль попередила важлива подія, про яку в своєму виступі сказала голова Союзу громадських організацій білорусів Латвії Валентина Піскунова: "...відбулася установча конференція білорусів Балтії, її попередувало об'єднання білоруських організацій в Естонії та Латвії. В Латвії об'єднались ризьке товариство білоруської

мови "Прамень", ліспайська "Мара", вентспільська "Спадщина" та даугавпілський "Уздим". Перед самим фестивалем до них долучилось слов'янське культурно-просвітницьке товариство з Прейлі.

А в фестивальному концерті прийняли участь хоріві колективи та солісти Латвії, Естонії, Литви та Білорусі. "Такого чудового свята давно не було у нащадків Латвії" - одногослоно після закінчення фестивалю висловлювались численні представники різних діаспор Латвії. "Ми, латиші, просто захоплені мистецтвом білорусів" - вторили їм представники титульної нації з Риги та округи.

Гостями фестивалю був посол Росії Ігор Студенников та депутат VIII Сейму Латвії Олександр

Голубов. Білорусів щиро вітали представники російської та вірменської громад Латвії, Спілки українців Латвії, зербайджанського товариства "Азери-Вахдат" - партнери по об'єднанню "Співдружність".

Добре радіти за друзів, які зуміли влаштувати блискучу демонстрацію своїх талантів. Але й нам, українцям, пора теж показати наші можливості. Чому це білоруси змогли об'єднатись в потужні спільні організації як своїх країн, так і всієї Балтії, що, без сумніву, дасть їм змогу краще вирішувати свої справи, відстоювати спільні інтереси? А українці - невже не зможуть згуртуватись? Адже за це більшість з нас! Отже, візьмомо приклад з білорусів!

С. Українець

Запрошуємо на збори

*Звітно-виборчі збори
Спілки українців Латвії
відбудуться 14 лютого
о 15 годині у приміщенні
Академічної бібліотеки
на Рунниецибас, 10.*

**Запрошуються всі
бажаючі. Є можливість
вступити до СУЛ**

Виставка українських митців

30 листопада в культурно-історичному музеї м. Резекне відкрилась виставка українського народного мистецтва, підготовлена членами культурно-просвітницького товариства "Водограй". Під час проведення виставки відвідувачі могли продегустувати страви української кухні.

Українські електронні бібліотеки

www.internet.net/lib/ - зібрання українських творів, документів та посилань на них
www.newlib.8k.com - різноманітна література
www.poety.uazone.net - містить твори біля 200 поетів
www.referats.kiev.ua та
www.bagato-referativ.com.ua - реферати українською мовою
Портал української преси
www.press.org.ua

Два українця - три гетьмана, або перспективи об'єднання громади

27 січня відбулася зустріч Надзвичайного і Повноважного посла України в Латвії Мирона Янків з представниками українських організацій Латвії.

Зустріч тривала години дві, з котрих половину пан посол розказував про стан справ в Україні та про своє бачення співпраці з Латвією, зокрема, з її українським активом.

Далі представники вселатвійських організацій: культурно-просвітницького товариства "Дніпро", Спілки українців Латвії (СУЛ) та регіональних: "Кобзар" (Вентспілс), "Водограй" (Резекне), "Світанок" (Ліспая), "Мрія" (Даугавпілс), "Україна-Латвія" (Рига) та Ризької української середньої школи поділилися своїм баченням проблем місцевого українства та планами на майбутнє.

Людмила Белинцева (Резекне), Лариса Давиденко (Ліспая), Надія Стаховська (Даугавпілс) говорили про добрі стосунки з місцевою владою і про те, що вже навчилися писати проекти-гранти і отримувати під них гроші. Про те, що і в Резекне, і в Ліспай товариства існують по п'ять років, що вони співпрацюють і з "Дніпром" і з Спілкою українців, що в квітні в Ліспай планується дитячий фестиваль українського народного мистецтва, що добре було б, коли б посольство допомогло придбати костюми для ансамблю "Мрія".

Костянтин Гупало ("Україна-Латвія") розказав про конференцію стосовно проблем натуралізації українців. Про роботу над веб-сайтом в інтернеті (трьома мовами) та про ідею видати енциклопедію українства Латвії.

Конструктивно і самокритично виступила директор школи Лідія Кравченко. Вона розказала про роботу батьківського фонду "Барвінок" при школі, про намір створити організацію випускників школи, про згоду допомогти стати на ноги недільним українським школам в провінції. Сказала про те, що активісти мало приділяють часу спілкуванню поміж собою (хоча всі дуже зайняті) і про те, що вона - ймовірно - винна, що не надавала можливості проводити в приміщеннях школи громадсько-політичні

заходи. Однак, для культурних заходів двері школи завжди відкриті.

Співголова Віктор Стефанович та виконавчий директор СУЛу Ніна Квітницька розказали про історію створення Спілки, її головні завдання і плани роботи. Як приклад гідний наслідування, було згадано створення об'єднання білоруських організацій не лише Латвії, але і Латвії-Естонії.

Голова Ради "Дніпра", член Ради СУЛ і член президії української Всесвітньої Координаційної Ради (від Балтії) Іван Наливайко особливо наголосив, що між українськими організаціями Латвії немає сулеречок і конфронтації, які подекуди існують в сусідніх країнах. Координація на рівні двосторонніх стосунків між організаціями також стала в останні роки кращою. Жартуючи (як же між українцями без гумору?), пан Іван сказав, що якби у Верховній Раді було хоча б таке ж порозуміння, як між українцями Латвії, то Україна стала б значно привабливішою і для життя, і для іноземного інвестора.

М.Янків і у вступній промові, і у заключному слові також порушив питання співпраці українців. За 15 діб перебування в Латвії він збагнув і сформулював ідею, котра вже 15 років "то виринає, то потопає" поміж активістами організацій діаспори. Йдеться про створення єдиної організації, котра репрезентувала б 63 тисячі латвійських українців. Пан посол назвав її Конфедерацією українських організацій, але справа не в назві.

Справа в тому, що за столом зустрічі жартома (знову жартома) пояснювалася відсутність такої організації тим, що серед українців, бачите, багато гетьманів. Однак, суть серйозніша...

Якщо Л.Кравченко зразу ж підтримала ідею Конфедерації і навіть згодилася надати приміщення для зустрічей координаційної ради, то Н.Стаховська запропонувала, щоб Найголовніший Координатор увійшов у штат посольства. Чому? А тому, бачите, що інакше більшість коштів осідатиме у столиці, а провінцію будуть ображати. Зрозуміло, що при такій недовірі до здібності обраних самими українцями ватажків бути

об'єктивними, годі й думати про створення єдиної організації.

І хіба не віддзеркаленням тієї ж тенденції є те, що товариства в Венспілсі, Ліспай чи Резекне виникли як самостійні, "на пустому місці", а не як філії "Дніпра", котре до того часу вже мало 10-річний досвід і статут котрого дозволяє мати філії? Або те, що вони не вступають, не втрачаючи юридичного обличчя і рахунка в банку, в СУЛ, статут котрого дозволяє мати членами юридичних осіб?

Відмовка "де два українця, там три гетьмана" виглядає несерйозною. Адже наші латвійські гетьмани і гетьманші вже давно не воюють за владу, бо не мають ані завоєвницьких, ані месіанських зазіхань.

Згадується зібрання, присвячене підготовці до 3-го Всесвітнього форуму українців. Воно відбулося більше двох років тому в тому ж залі посольства і майже у тому ж колі. Очевидно, посол був іншим. Тоді також палко говорилося про створення Координаційної української Ради. Дехто навіть вирішив, що те зібрання і стане надалі Радою. Але ніхто не взяв на себе зобов'язання робити "чорну роботу", ніхто не запропонував членські внески задля покриття витрат на координацію, ніхто не замислився, що буде, коли у погодженому плані загальнолатвійського заходу станеться провал через бездіяльність котроїсь з організацій?

Як ніхто з провінції (за винятком пані Белинцевої) не надсилає матеріалів ані для радіопередачі "На хвилях Дніпра", ані для українського "Вісника", котрий почав видавати СУЛ.

Інакше кажучи, визнати, що "гуртом і батька бити добре", замало. Потрібно й домовитися, хто його держатиме, хто битиме, а хто утиратиме сльози. Не кажучи про те, хто лікуватиме надалі...

Завершило на оптимістичній ноті. То може ж на зборах СУЛ, котрі відбудуться у лютому ймовірно у присутності пана Посла, українці не лише поговорять про потребу співпраці в єдиній "даховій" організації, але й домовляться, хто, як і для чого це робитиме?

Володимир Строй

Ласкаво просимо до кафе та ресторанів української кухні!

Кафе "Дніпро" -
Рига, вул. Алунана, 6,
тел. 722858
Кафе Pie kuma
("У кума") -
Рига, вул. Чака, 65,
тел. 7298811
Ресторан Spotykach
("Спотикач") -
Рига, вул. Антоніяс, 12,
тел 7505709
Ресторан Spotykach
("Спотикач") -
Юрмала, вул. Йомас, 77,
тел 7505709
Кафе Lavanda -
Рига, вул. Вієнібас гатве,
78, тел. 7629320